

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Nemškokatoliška stranka in Slovani.

Po glasilih naše katoliške stranke se je mnogokrat zagotavljalo, da je narodnih preprirov v Avstriji kriva jedino liberalna stranka. Ko bi v Avstriji dobila katoliška stranka krmilo v roke, bi se hitro vpeljala narodna enakopravnost, ker katoliška načela zahtevajo pravico v narodnem oziru. Če so nemški konservativci morda Slovane podpirali v kaki stvari, se je to hitro obesilo na veliki zvon, da se pokaže v najlepšem svetu pravičnost nemških katoličanov.

Mi seveda, kakor neverni Tomaži, nismo hoteli verovati v to nemško pravičnost, ker so nam mnogo fakta nasprotno dokazovala; mi smo le predobro vedeli, da nemški konservativci le prisiljeni nas podpirajo, ker potrebujejo slovansko pomoč.

Kako so hrepeneli nekateri pri nas po čisto katoliški stranki, katera boče neki kristalizovana pravičnost! Že samo osnova take stranke bi imela pomirljivo uplivati na avstrijske narodnosti. In res je Avstrija tako srečna, da je dobila tako stranko. Vprašati se pa moramo, kaj imamo od take stranke pričakovati v narodnem oziru? Po tem sodeč, kar smo dosedaj slišali, prav nič. Že pri svojem nastopu v življenje je naglašala svoj nemški značaj. Toda še hujše je pa še le prišlo. Čitateljem je znano, da sta baš Dipauli in zlasti pa dr. Ebenhoch se posebno trudila, da se je onemogočila Taaffejeva volilna reforma. Ebenhoch je po shodih veliko govoril proti njej, a svojo pravo mnenje je še nekoliko prikrival, dokler je sedel v Hohewartovem klubu. Dokler je bil Taaffe živ in ni nastopil grof Badeni, je imel pač dr. Ebenhoch dovolj povoda, da je prikrival svoje nazore. Da so je slovanski člani Hohewartovega kluba izvedeli, bi jo bili le utegnili pobrati iz kluba.

Pa tudi vsi drugi slovanski poslanci bi bili drugače nastopili, ko bi bilo očitno, da so vse nemške poslance, liberalce, nacjonalce in pa konservativce že vodili pri volilni reformi isti nagibi, da mej njimi v narodnem oziru ni najmanjše razlike, da so celo stranke, ki se postavljajo na krščansko stališče večkrat nam še sovražnejše kakor druge.

Nemški liberalci so bili vsaj odkritosrčni, po-

vedali so vsaj, da jim gre za ohranjenje njih politične posesti, pod čemur seveda razumevajo tudi nemško narodno posest. Nemški konservativci so pa le stvar prikrivali in govorili o socijalni nevarnosti in da bi razširjenje volilne pravice škodovalo kmetskemu stanu.

Nedavno je pa dr. Ebenhoch v svojem glasilu povedal mnenje o Badenijevi volilni reformi in se je izrekel zanjo. Za občno volilno pravico in za podobno razširjenje volilne pravice v sedanjih volilnih skupinah, kakor je je priporočal grof Taaffe, pa on ni in biti ne more. Zakaj pa ne? To bi utegnulo škodovati nemškemu značaju Avstrije, kajti Slovani bi utegnili dobiti večino. Kakšen je ta nemški značaj Avstrije, pač Slovani dobro vemo in čutimo, ko 8 mil. Nemcev vlada in zatira nad 15 milijonov drugih prebivalcev, seveda največ Slovanov, ki imajo večino v naši državni polovici. Ta katoliška pravičnost torej zahteva, da manjšina prebivalstva vlada v Avstriji nad večino. Značilno je pa, da je še sedaj naša katoliška stranka vsa vneta za to nemško stranko, kar dovolj kaže, kakšna je njena slovanska narodna zavest. Pripravljena je pomagati vsaki stranki, ki hoče nam Slovanom dajati brce; da komu ne delamo krivice, povemo, da so le tisti krogi naše katoliške stranke navdušeni za to katoliško stranko, kateri v Ljubljani odločujejo politiko, dočim državni poslanci katoliške stranke se še vedno drže Hohewartovega kluba, ki je po izstopu nemško-narodnih katolikov dobil malo bolj slovanski značaj. Nekoliko jih to na Hohewarta veže, ker niso gotovi, da bi jih pri katoliški ljudski stranki sploh hoteli vsprejeti v naročje. Če bode pa Ebenhoch in drugi se toliko ponižali, da bi jih hoteli v klub vzprejeti, bodo pa kmalu pristopili novi katoliški stranki. Kolikor mi vemo, Klun in Povše baš posebnega veselja nimata za ta prestop, a ju bodo že ljubljanski voditelji tja zdrezali. Vsaj smo pri volitvi videli, da je Klun moral ondu kandidovati, kjer so mu v šenklavškem farovžu ali pa v škofiji ukazali.

V Ljubljani, 15. januarja.

Obrtni shod v Hebu. V nedeljo je bil v Hebu shod nemških obrtnikov s Češkega. K temu

shodu so prišli tudi trije deželni poslanci nemško-narodne stranke. Shod se je z vse odločnostjo izrekel proti temu, da bi se razširilo zavarovanje proti neugodam tudi na mali obrt. Kar se tiče volilne reforme se je ta shod izrekel za zastopstvo interesov in da se osnuje posebna kurija obrtnikov. Sklenilo se je nadalje, zastopnike malih obrtnikov v hebski trgovski zbornici pozvati, da naj ostavijo to zbornico, dokler zbornica v deželni zbor ne voli jednega obrtnika, kakor je že bila obljubila. Zbornica se je res bila v zadnjem trenutku premislila, in namesto obrtnika Weberja volila Schückerja, ki je bil drugje propal. Tako je pa shod imel precej nemškonarodni značaj, in so govorniki zabavljali proti nemškemu liberalcem, Čehom in vladi, kar je že potem umljivo, ker je bil na shodu znani deželni poslanec Iro, ki je že v deželnem zboru pokazal, kaj da zna, kakšna je nemška taknost in omika.

Ljudski učitelji na Tirolskem. Pred nekaterimi leti so na Tirolskem sklenili zakon, da se na jednorazrednicah ne smejo nastavljeni učiteljice. Ta zakon se je sklenil, ker klerikalni večini svetne učiteljice niso nič po volji. V tem so pa na Tirolskem začeli uvajati šolske sestre. Ž njimi bi klerikalci radi izpodrinili vse svetne učitelje. Njih nameri je baš omenjeni zakon na potu. Zaradi tega so pa lani sklenili, da se omenjena določba razveljavi. Te dni je pa vlada naznanila deželnemu zboru, da omenjene spremembe ne more predložiti sankciji. Vlada namreč dobro ve, da bi pouk v ljudskih šolah bil na škodi, ako se izroči jedino šolskim sestram. Da se klerikalci sedaj jeze na vlado, se ve samo po sebi, a kakor se kaže, se grof Badeni in baron Gautsch dosti ne zmenita za njih jezo.

Dr. Exner in delavci. Liberalcec dr. Exner je obiskal neki shod delavcev, na katerem se je razgovarjalo o vladni obrtni predlogi. Tudi Exner se je oglašil za besedo. Naglašal je, da s predloženo predlogo se on ne strinja, da pa upa, da se v odseku še kaj zboljša. Posebno je on proti določbi, po kateri bi smeli gospodarji zadržavati del plače kot varščino, da delavec brez odpovedi ne stopi iz dela. To določbo, ki je naperjena proti štrajkom, posebno obsojajo delavci.

Listek.

Jeden večer pri „Našem prijatelju“.

(Spisal Nis Vodoran.)

(Dalje.)

II.

Nadučitelj je pripovedoval:

Rojen v priprosti kmetiški hiši preživel sem prvih dvanajst let svojega življenja izključno v domači vasi v Slivju. Hej, to se je živelo tista mlada leta! Šola — ta nam je bila jedina skrb. Po šoli pa na pašnik, na polje, po bližnjih vrtovih, k potoku ali občinski lokvi! Povsod dela in zabave dovolj za podvzetne junake, kakoršni smo mi bili. Raznovrstne igre, vojska, skrivanje, lov, skakanje, kopanje, plezanje, drsanje po brežinah in po ledu... vse je prišlo na dnevni red, kateri se je vršil s krikom in vikom.

Naše zabave je kaj rada gledala sosedova Franica, krotko, v primeri z nami gosposko in čedno oblečeno, kakih pet let od mene mlajše dekletce. Gledala nas je od daleč, ker je bila preboječa, da bi se nam približala. Meni pa je bilo milo, kadar je prišla, in vsikdar, ko sem jo zagledal, poletel

sem k nji, prijel jo za belo ročico, ter jo potegnul za seboj, rekoč: „Le pojdi k nam, Franica, le; saj Te ne bo nobeden“. Nihče se je ni smel dotakniti, ali žaliti jo, sicer je imel opraviti z menoj, in čutil je mojo pest, tudi če je bil močnejši od mene. Kadar sem prišel domov s polnimi žepi jabolk, hrušek, sliv... nisem pozabil poiskati Franice, ter pošteno deliti z njo svojega plena. Ona pa mi je bila hvaležna za mojo zaščito in skrb. Rajši me je imela od mojih vrstnikov in dejala, da sem dober. Kadar sem se usel, počenila je k meni, ali se pa celo naslonila na-me, ter me izpraševala o tem in onem. Ko je začela hoditi v šolo, moral sem poslušati, katere črke že pozna in tolmačiti jej druge še nepoznane.

Nekoč mi prinese pokazat tablico. Sestavila je bila iz črk prvokrat svoje in moje ime: f r a n i c a, j o ž e k.

„Vidiš, napisati znam že sebe in tebe: To-le: fra-ni-ca — sem jaz, a to: jo-žek — si Ti. Samo to ti povem, Franica pojde, a Jožek ostane. Veš, moja mama in tata pridejo, ter me vzamejo seboj, ti pa ostaneš tukaj, in to ni prav. Porečem mami, da si dober in naj tudi tebe vzamejo seboj.“

„Kje pa so Tvoja mama in Tvoj tata?“ — vprašam jo.

„Tam daleč v mestu; imajo lepo, veliko hišo in lepo, lepo prodajalnico.“

Franica je govorila resnico. Tri dni pozneje pripeljala sta se k sosedu gospod in gospa v lepi kočiji. Poljubljala sta Franico in zginila z njo v hišo.

Pri sosedu se je zdaj peklo in cvrlo, da je vse šumelo, in vino nosilo, kakor bi bila kaka svatba. Mi smo pa zijali pred hišo, ogledavali si kočijo in prežali, kdaj se Franica zopet prikaže.

In ko je prišla, imela je na sebi novo gosposko obleko, roke pa polne drobnega peciva in sladkarij. Zavidno smo jo gledali, ona pa nam je delila, kar je imela, in ko je vse razdelila, šla je po drugo. Nam se je pa dobro godilo tisti dan, če prav smo se pulili za krajcarje, katere je metal mej nas tuji gospod.

Drugi dan usela sta se gospod in gospa zopet v kočijo in Franica k njima. Iskala me je s solznimi očmi in klicala: „Jožek! Jožek! Nečejo te mama vzeti seboj. Ti si dober, a vender ne pojdeš z nami. To ni prav!“

Gospa jo je tolažila, da pridejo drugikrat póme, gospod pa me je poklical, naj Franici podam roko v slovo.

Kočija je zdrdrala proti veliki cesti, jaz sem

Francoski monarhisti se zopet bolj gibljejo. Goje celo upanje, da kmalu propade republika in se obnovi kraljestvo. Podobno upanje je izrekel sam vojvoda Orleanski nekemu časnikarju. Letošnje leto je odločilno. Vednim krizam se ne da drugače narediti konec, da se obnovi kraljestvo. Republikanci sami že zgublajo pogum in priznavajo, da ni drugega izhoda. Madagaskarsko vprašanje je zopet pokazalo slabe strani administracije. Vojvoda Orleanski pravi, da njega ne bo treba iskati, ko pride pravi čas, kajti on bode že ondu, kjer ga bode Francija potrebovala. — Res je vsekako, da vedne krize močno slabe Francijo, a zaradi tega pa monarhisti še nimajo povoda gojiti prevelikih nad. Že dostikrat je bila republika v zadregi in so monarhisti gojili upanje, da pride zanje čas, a vselej so se zmotili. Le v toliko je stališče za monarhiste ugodno, ker jih sedaj podpirajo nekateri republikanci, katerim ni prav, da hoče radikalna vlada premožnejše stanove bolj obdačiti.

Italijani v Afriki. Dne 8. in 9. t. m. bili so hudi boji okrog utrdb Makale v Afriki. To utrdbi imajo v rokah Italijani, a jo napadajo z vsemi silami Abesinci. Dosedaj so jih Italijani vselej odbili. Po italijanskih poročilih so imeli v vseh teh bojih Abesinci velike zgube in je mej drugimi pal tudi Ras Mangaša, kar jih je posebno potrl. Italijani v Makale so pa tudi v veliki stiski. Sovražniki so dobili v roke vse vodnjake pri trdnjavi. Sedaj v trdnjavi primanjkuje vode. Če se jim ne posreči v kratkem pregnati Abesincev, bodo se morali podati zaradi pomanjkanja vode. Italijani so se nadejali, da jim bode mnogo pomagalo to, da bi dobili v svoje roke tri abesinske prince, izmed katerih ima eden pravico do prestola. Princi so študirali v Švici, a jih je neki italijanski zdravnik, ker je eden nekaj bolan, zvalil v Italijo, kjer so jih prijeli in poslali kot tale italijanskemu poveljniku v Afriki. Kakor se pa kaže, se Abesinci prav nič za to ne brigajo, da so ti trije principi v sovražnikovih rokah.

Dopisi.

Z Dolenskega, 12. januarja. (Ponižni naši duhovniki.) V sobotnem uvodnem članku je „Slov. Narod“ v večjih potezah razpravljal, koliko je duhovščina in koliko je posvetništvo pripomoglo k temu, da naš narod še živi ter da je vsaj na Kranjskem glede svoje narodnosti kolikor toliko siguren. Bilo je na mestu, da se je o tem predmetu kaj spregovorilo, ker naši duhovniki že ne vedo nadutosti kaj početi in gledajo na posvetništvo našega srednjega stanu z neumno oholostjo. V „Dolenskih Novicah“ povzpel se je eden teh fanatikov do neumnosti in zraven hudobije (oboje gre navadno vkupe), da so duhovniki nas posvetnjake prisilili narodnim biti in da smo zdaj narodni izdobičkarje. Treba je tedaj, da se mlajšemu našemu zarodu v večjih črtah pove, kako smo se probujali. Obče je znano, da so naše bogoslovnice dobivale v pretečenih 25 letih prebito malo talentiranih mladeničev. Jemati so jih morali brez mature in jemali so jih tudi iz Češke. Kar je boljših glav bilo, posvetile so se v teh letih po večjem posvetnim disciplinam. Ti bogoslovci so bili do zdaj kot kaplani ter župniki zadovoljni, če so pridige skrparili, v drugem pa s prav malimi izjemami ni

pa kisto zrl za njo. Tisti dan začel sem misliti o življenju in nisem se več igral s svojimi vrstniki.

Da ne bodete ugibali, treba, da Vam pojasnim dogodek tega dne.

Gospa Ana, katera je prišla po Franico, bila je sestra našega soseda. Ker je bila nekoliko slabotna, ni se hotela ubijati s težkim kmetakim delom, zato je odšla v Ljubljano k gospodi v službo. Iz Ljubljane pa je prišla za sobarico k bogatemu trgovcu Dragošu v C. Bila je izredno velike lepote, prijaznega vedenja, bistroumna in tudi bolj omikana, kakor bi bil kdo pričakoval po njenih razmerah. Te lastnosti pridobile so jej več častilcev. Mej njimi je bil najresnejši starši domači sin Nande, in ona mu je vračala njegovo ljubezen. Sad te ljubezni bila je — Franica.

Ana je hotela obupati, Nande pa jo je tolažil, ter jej obetal, da jo povede pred oltar. Bil je vesten mladenič, kateri svoje izvoljenke res ni hotel zapustiti, ali delal je račun brez očeta. Le ta je bil v vseh stvareh trezen trgovec, ter ni hotel ni besedice slišati o nameravani sinovi zakonski zvezi. Dovolil je sinu le to, da sme za otroka skrbeti, ali le pod tem pogojem, da Ana odide iz C.

Našla je z malo Franico zavetje pri svoji materi, kjer je ostala leto dni. Potem pa je izročila

najti duševnega dela, mej njimi. Večinoma jih je šteti mej one, ki so le gledali na to, da so imeli spretno kuharico ter v kleti dobro kapljico. Na veselice posvetnjakov ti moške niso hodili. Radovali so se le sami mej seboj; pili in jeli po farovžih, da je ostalo to nedolžno njihovo veselje v ozidju farovžev. V teh 25—30 letih rodil se je „Slov. Narod“. Ž njim so posvetni štajerski domoljubi spravili v zvezo dva jako talentirana mlada moža: Tomšiča in Jurčiča in ta dva sta prva prava naša žurnalista, ki sta v večji meri budila našo mladino obojega spola, da se zave, da je slovenskega roda. Tu so nastopili Levstik, Stritar, Jurčič kot beletristi in od tega časa šele zamoremo govoriti o tem, da se probujamo, ker ti so spravili gimnazijalce, vseučilišnike ter mlajše ženstvo pod prapor narodnostne ideje in šele od tedaj, ko je ta mladina se ogrela domovinske ljubezni, je govoriti o narodnem življenju. Čitalnica se snuje za čitalnico, pevska, sokolska društva nastopajo. Fleišman, Jenko, oba Ipravca, Nedved in tudi ubogi Hajdrih so pridobili več ljudij za narodno stvar, ko sto in sto kranjskih duhovnikov. Naši izborni pevci so bili prvi, ki so si pridobili srca posvetnjaštva v mestih in trgih in le odkar so mesta in trgi na Kranjskem postali narodni, je govoriti o rešitvi slovenskega naroda. Več ko sto farovžev je za probujenje našega naroda storilo samo dijaško društvo „Slovenija“ na Dunaju. To je bilo pravo ogajišče slov. domovinske ljubezni. Kdor je v tem društvu 3 ali 4 leta bil, ostal je zvest slov. narodu. Iz te „Slovenije“ prišli so najboljši pionirji slov. probujenja. Iz teh naših vseučilišnikov prišli so navdušeni moške v srednji naš stan ter postali merodajni v socialnem ter političnem našem življenju. Slovensko uradovanje pri sodnjah so ti moške omogočili ter tudi priborili, v prvi vrsti pa od naših farovžih tako za malo šteti notarji ter advokati, sodniki. Ali se še spomnite, koliko boja je to stalo, koliko osebnih žrtv posameznih boriteljev za to slovensko uradovanje. In slovenske šole! Ali se najde kje drugod mej slabo plačanimi ljudskimi učitelji toliko ljubezni do naroda, kakor v teh naših učiteljih? In koliko so morali tudi prestati po tedaj še jako mogočnem nemškem nasprotstvu. In vzemimo naše učitelje srednjih šol ter jih pogledimo pri njihovem delu. Koliko dobrih glav so ti rešili, ker so pametno ravnali s fanti, ki še nemščine niso znali ter so izvan šole delali in delali, da spišejo knjige za nauk v materinščini. In vzemimo vse te mlade moške v socialnem življenju. Naše ženstvo srednjega stanu je po večjem narodno. Velikanska pridobitev je to, na njej temelji vse drugo. Popevalo se je, plesalo se je in snubilo in v zakon jemalo in v kratki dobi prišli smo na Kranjskem, Primorskem do slovenskih rodbin v srednjem našem stanu, to pa le po teh mladih možeh, ne pa po kaplanih in župnikih, ki le smejo zakotno plesati in ženske ljubiti. Pa kdo je dajal ogromni denar za vse naše agitacije in naprave? Rapoce, Kneze ali celo Gorupe je le mej posvetnimi narodnjaki najti, mej našimi višjimi duhovniki ni moža Strossmajerjevega patrijotičnega srca! Rajši darujejo za Culu-kafre in plačujejo kazni zaradi žaljenja časti. Na tem glavnem torišču tedaj, kjer se je vse glede rešitve naše narodnosti žrtvovalo in vse storilo, kar imamo kulturnih in političnih pridobitev, tu naši duhovniki niso sodelovali. Bodi, da so ubogi ljudje, katerim ni bilo mogoče v bogoslovnicah, ali zunaj na kmetih si pridobiti one socialne omike, ki človeka osposobi, da zamore občiti z olikanejšim moštvom in ženstvom, bodi, da so se bali, da bi v kozarec pregloboko pogledali in potem kako nerodnost užagali, — večinoma se niso udeleževali veselice naših čitalnic, v pevskih zborih niso sodelovali in tako nimajo nobene zasluge pri pridobitvi slovenske rodbine v srednjem našem stanu. Le malo

dete materi v skrb, sama pa si je zopet poiskala službo v Ljubljani, ker ni hotela, da bi Nande podpiral tudi njo zoper očetovo voljo. Kar je dobivala za Franico, je pa pošiljala materi, ter včasih tudi od svojega zaslužka kaj priložila.

Dragoš je bil pripravljen vzeti sina v trgovinsko zadrugo, ali mu pomoči, da začne lastno trgovino, toda zahteval je, da se sin oženi z bogato nevesto, katere doto bi vložil v trgovino. Nande pa tega ni hotel storiti, ker je bil Ani zvest. Rajši se je odrekel samostalnosti, kakor da bi se bil nji izneveril.

Šest let po tem, ko je Franica zapustila C., umrl je stari Dragoš, in Nande je kot jedini sin prevzel vso zapuščino. Ko je bila zapuščinska obravnava končana, in ko je Nande uredil svoje trgovinske razmere, pisal je Ani v Ljubljano, da zdaj more in hoče izpolniti svojo obljubo, naj torej pride v C., da se dogovorita, kar je treba.

V dveh mesecih je bila Anina najsrčneja želja izpolnjena; njena Franica vdobila je pravega zakonitega očeta, ona pa zvestega moža.

Svatba se je vršila tiho in mirno v najožjem krogu, potem sta se novo poročenca odpeljala čez Ljubljano proti Slivju, da vzameta Franico seboj.

(Dalje prth.)

duhovnikov je najti, ki so drugače ravnali, ali ne na Kranjskem. Na slov. Štajerskem so živeli neki Bcžidar Rajč, neki Karol Schauerl, neki Anton Žuža; ti niso manjkali, ko se je narod budil s petjem in veselicami. In so-li ti naši kranjski duhovniki, ki so zdaj tako naduti, ko jih škof pri tem potuho, kaj storili, vzemimo v beletristiki, za narodno vzgojo našega srednjega stanu, ki je tako važen, da brez njegove probuditve v Slovenstvu ne bi še znali sami spisati; kar jih je dobrih, so plabilo govoriti! Še dobrih molitvenih knjižic niso gijati, kar je pa naša družba svetega Moharja podučilnega za ta svet podala, spisali so skoro vse posvetnjaki. Simon Gregorčič, največji lirik v jugoslovanski literaturi, kakor ga je sodil biskup Strossmajer, je duhovnik in njegove pesmi se bodo brale, ko že zdavno ne bo nikdo vedel za škofa Missijo in za vse v poslednjih 25 letih živve duhovnike; ali temu divnemu pevcu so kranjski naši duhovniki izbili pero iz rok z dejanji, kakor jih premorejo le popolnoma surovi neumni fanatiki. Ta Gregorčič in Aškerc, kateri slednji jim seveda tudi prav ne piše, sta slov. duhovnika, ali svoje pesmi zajemata tam, kjer so vsi posvetni znameniti pesniki sveta zajemali, ona sta radi tega zapisana na indeksu naših inkvizitorjev, ki bi te krasne verze tako radi sežgali, če bi imeli moč. Te pesmi bere le slovensko posvetnjaštvo, Gregorčičeve pesmi so naš „Laienbrevir“. Ta dva pesnika tedaj ne malo ne stojita v Missijevi gardi, oba spadata mej posvetne literature. Ta dva sta se vzgojila v bogoslovnica, pa ne kranjskih. Le ta dva smete šteti in na nju bi morali ponosni biti slov. duhovniki in tudi kranjski od kapelana do škofa gori; kar so pa drugi duhovniki pisali, je največ makulatura, stalne vrednosti nima nič. V novejšem času so naše bogoslovnice zaradi prenapolnjenja v posvetnih učenjskih disciplinah dobile par talentiranih mož. Tudi dva pesnika. Jeden od teh je Medved, a ta se ne upa ven iz ozkega duševnega obzorja. Toda o teh bode šele bodočnost povedala, kaj sta storila, kakor tudi o vseh onih, katere Lampe zbira okolu svojega lista. Kar so pa doslej od Vodnika naprej duševno naši duhovniki razven Gregorčiča in Aškercu storili, osredotočeno je v „Zgodnji Danici“, znano najduhovitejšem listu sveta, v „Slovenca“, katerega zaradi njegovih gorjanskih manir in surovosti posebno radi le po kranjskih farovžih berejo, in v „Rimskem Katoliku“, ki se v kranjski bogoslovnici kot knjiga za filozofijo jemlje, ker je slovenski pisan; težavne nemške filozofične knjige naši kranjski teologi ne razumejo in to tem manj, čim dlje so teologi. Pa tudi tega „Rimskega katolika“ se najde veliko nerazrezanega po naših farovžih. V parlamentu se do zdaj nobeden slov. duhovnik še ni posebno odlikoval, vsaj ne tako, da bi njegov nastop obudil le katoličjak pozornosti v domovini, kaj šele mej družimi narodi. Duhovniki nimajo rodbine, toplo peč imajo in tobaka tudi dosti, denarja, da si knjig nakupijo, kaj bi si ti ljudje mogli pridobiti omike! Ali nič ne berejo, ne učijo se dalje, ne v svoji stroki, ne da bi občno omiko si pridobili. Niso, kakor je rečeno, v poslednjih desetletjih kaj prida napredovali, ne more se tedaj od njih več tirjati, kakor premorejo: „nos numerus sumus, et fruges consummere nati“, ali ker je tako, bi se od njih zahtevati smelo, da so ponižni, da se ne smatrajo za središče slovenskega sveta. To je tudi v malih naših razmerah smešno. Kar oni vedó o teologičnih stvareh, to vedo vsaj v glavnih potezah vsi, ki so gimnazijo dovršili; juristi pa tudi to malce cerkvenega prava in cerkvene zgodovine. Kmetovalci so slabi; redkokateri, da bi vedel v tej stroki kaj več od navadnega kmetovalca. Še dobri pridigarji niso. Da se ljudstvo pridigam ne odtegne, so morali naši duhovni pridige med mašo utakniti in morajo lacariste in jezuite dobiti, da ti pridigujejo in ljudstvu razjasnijo česar sami ne morejo. Ljudje, ki se tako degradirati dajo, nimajo pravice, se tako ošabno postavljati proti posvetni narodni inteligenciji, ki je dozdej tako lepo služila „sveti domovini“.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 15. januarja.

— (Deželni zbor) imel bode jutri VI. sejo. Na dnevnem redu je poročilo finančnega odseka o računskem sklepu gledališkega zaklada o proračunu za l. 1896; poročilo finč. odseka o proračunu bolniškega, blazniškega in najdeniškega zaklada za l. 1896, nadalje poročila finč. odseka o raznih prošnjah za podporo in poročila upravnega odseka o raznih cestnih rečeh.

— (V blagohotno uvaževanje.) Velikonočna katastrofa je našemu mestu materijelno in moralno škodovala. Mej svetom je sedaj razširjeno mnenje, da stoji Ljubljana na jako nevarnih tleh in to je tudi vzrok, da se ne vrnejo tiste rodbine, katere so se koj po potresu preselile v druge kraje, in da se marsikdo ne upa zidati, kaj še, da bi upal kdo od zunaj priti v naše mesto. To mnenje škodi tudi kreditu naših trgovcev in obrtnikov in zatagadelj se nam ne zdi umestno, da se vsaka zemlja vibracija brzojavno naznanja po vsem svetu, ker rečeno mnenje le potrjuje. Take vibracije se primerjajo tudi drugod

vsak dan, a nihče se zanje ne zмени. Zato mislimo, da bi bilo bolje za našega mesta interese, ko bi se to poročanje opustilo.

— (Repertoar slovenskega gledališča) Vzlic temu, da se je opereta „Mam'zell Nitouche“ že mnogokrat pela, se kaže tudi za jutrišnjo reprizo veliko zanimanje in je pričakovati, da bode gledališče dobro obiskano. V soboto se bode predstavljala gluma s petjem „Naš Pepček“, znana kot repertoarna igra vseh nemških gledališč. V izvirniku se imenuje „Mein Leopold“. Prihodnji teden pride na vrsto „Prodana nevesta“.

— (Stedryjev morilec — ujet?) K včerajšnji naši notici poroča se nam, da sta se policijski komisar g. Podgoršek in g. Doberlet st. danes odpeljala v Celje, da bodeta tam zaslišana glede hlapca, ki je na sumu, da je umoril agenta Stedryja.

— (Domača umetnost.) V oknu gosp. Kollmanna izložen je portret umrlega našega sotrudnika in žurnalista Albina Arkota. Slika je mojsterski izvedena in dela vso čast domačemu umetniku g. Grilcu.

— (Mušice.) Prizor iz jutrišnje seje deželnega zbora: Povše: Prijatelj Pfeifer, ali se spominjaš, da sva se dne 10. t. m. skupaj odpeljala z južnega kolodvora tja proti Zidanemu mostu? — Pfeifer: I, seveda! — Povše: Ali se spominjaš, kaj sva govorila? — Pfeifer: Tudi to, o Deteli sva govorila in o Kalanu. — Povše: V sosednem kupeju je sedel neki liberalec; slišal je vse in ves pogovor sporočil „Slov. Narodu“. — Pfeifer: Joj, joj, joj! Če pride to v javnost, sva izgubljena! (Omedli.)

— (Prostovoljno gasilno društvo v Domžalah) priredi v nedeljo, dne 19. januarja ples s srečkanjem v prostorih g. Jakoba Jermana v Domžalah. Začetek ob 6. uri zvečer. Vstopnina 20 kr. Radodarnosti se ne stavijo meje.

— (Volkovi na Notranjskem.) V šneperških gozdih se je že več tednov potikalo pet volkov, a šele dne 11. t. m. se je gozdnemu pazniku Šetini posrečilo jih zaslediti v Leskovi dolini in ustreliti volka, dočim je volkulja z mladiči utekla.

— (Štajerski deželni zbor in slovenski poslanci) § 15. opravilnika za deželni zbor štajerski določa: Če se član kakega odseka ne udeleži treh zaporednih sej, ne da bi se zadostno oprustil, se voli drug poslanec v dotični odsek. Ker slovenski poslanci nečejo vstopiti v deželni zbor, se bode v zmislu te določbe proti njim postopalo. Prvi pride na vrsto dr. Lipold kot član finančnega odseka, po časi pa tudi vsi drugi poslanci, tako da bodo naposled Nemci lepo mej seboj.

— (Oficijozno poročanje.) Oficijozna poročila o posamičnih političnih dogodkih so sploh na jako slabem glasu, zlasti pa če prihajajo iz Trsta, a kaj naj rečemo o oficijoznem poročilu glede napada na slovanske poslance isterske? To poročilo trdi, da so vsa poročila o napadu na rečene poslance silno pretirana, v isti sapi pa javlja, da se je šele začela preiskava. Kako se more kaj popravljati, ko se dotična preiskava še začela ni, kaj še dognala, to pojmiyo samo gospodje v rumeni hiši v Trstu.

— (Maša zadušnica za dr. Klaića.) Sinoči smo po sklepu redakcije dobili iz Spleta naslednje brzojavno poročilo: „Danes je bila ob velikanski udeležbi zastopnikov oblastev in korporacij ter ljudstva v stolni cerkvi maša zadušnica za pokojnega dež. glavarja dr. Mihaela Klaića. Maša je ob pontifikalni asistenciji daroval škof. Mesto je bilo vse polno črnih zastav in preprog, promet je bil ves ustavljen, vse prodajalnice so bile zaprte, goreče svetilke so bile ovite s črno. Korporativno so nastopili „Narodna glasba“, „Hrvatski Sokol“, „Slavlanski napredak“ z zastavo in „Čitaonica“. Pevsko društvo „Zvonimir“ je pelo mašo in misere. V cerkvi je bil postavljen krasen katafalk. Cerkev je bila natlačeno polna, neštevilna množica sploh ni mogla notri. U žalosti Split se vidio“. — V Trstu živeči Dalmatinci naznanjajo, da bode tam v cerkvi Sv. Antona starega v petek, dne 17. t. m. ob 1/2 9. uri dopoludne maša zadušnica za nepozabnega dr. Klaića.

— (Židje na Slovenskem.) Glasom izkaza statističnega urada je v Avstriji 1,141.615 židov. Na Štajerskem je 1979, na Koroškem 164, na Kranjskem 89 in na Primorskem 5268 — torej povsod veliko preveč.

* (Prebivalstvo dunajsko) Sredi minolega leta je Dunaj štel 1,526.623 prebivalcev. Poslednjih pet let se je prebivalstvo pomnožilo za 152.075.

* (Nesreča v premogokopu) V moravsko-ostroviškem revirju je v rovu Hermenegild je včeraj nastal na doslej neznan način ogenj. Dvanajst premogarjev je bilo težko ranjenih, petnajst pa ubitih.

* (Ubog poslanec) Ogerski poslanec Oton Herman je kakor poročajo časopisi, izstopil iz kluba nezavisne stranke. Kot povod navaja, da pri svojih gmotnih razmerah ne more plačevati doneskov, ki znašajo na leto 130 glđ.

* (Ubog duhovnik.) Tajnik genoveškega škofa, Palidi, je pobegnil, v nalici pa nesel s seboj 300.000 frankov, kateri pa njo bili njegovi nego škofovi. Tako vsaj poročajo listi.

* (Misteriozen kavali.) Budimpeštanska policija se bavi z jako misterijno stvarjo. Minoli teden je izginilo neko izredno lepo dekle. Seznanila se je z nekim elegantnim gospodom, kateri jej je obljubil dobro službo na jedem svojih posestev. Ta kavali se je dekletu predstavil kot baron Wintergrün. Dekle je izginilo in kavali tudi. Policija jo išče, pa doslej ni mogla dopati drugega, kakor da se ta misteriozni kavali menuje Leon Poldoratzki in da ga dunajska in trška policija že dlje časa iščeta zaradi kupčevanja dekleti.

* (Angleški panamino) Francoski korupcijski škandali si kar slede drug za drugim, laški panamino in njega glavni junak Crispi je še večja sramota, tudi Španska je imela lani več finančnih škandalov, Nemčija ima svojega Hamersteina, a kaže se, da pride sedaj na vrsto tudi Angleška. Poroča se, da zastavljajo prvi angleški financirji ves svoj upliv, da bi se ne začela kaka preiskava zoper famozno Chartred Compagny, katera je prouzročila transvalške homatije, ker bi sicer prijele reči na dan, katere so še dosti škandaloznejše nego vsi francoski in laški finančni škandali skupaj.

* (Vseučilišče na Kitajskem) Kitajci so se baje odločili, da osnujejo v Tan-Dsinu vseučilišče. Na tem vseučilišču se bodo nastavili samo Evropeci za profesorje. Kitajci se bodo imeli nastaviti le kot asistentje in privatni docentje. Poleg predmetov, ki se navadno predavajo na vseučiliščih, se bode učilo tudi stavbarstvo, rudokopstvo in mehanika. Hkrati osnuje se tudi več šol, ki bodo pripravljale za vseučilišče.

Slovenoi in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Književnost.

— „Cosmopolis“. Slovenci smo premajhen narod, da bi imeli liste in revije, katere bi nas natančno seznanjale s tistimi idejami, s katerimi se bavijo veliki kulturni narodi. Vsaka nova ideja, vsaka nova smer v politiki in v literaturi potrebuje povprek dvajset do trideset let, dokler pride k nam. To vidimo prav te dni, ko se je (če tudi ne v javnosti pa v privatnih krogih) unela živahno razprava o realizmu v literaturi, torej o vprašanju, katero so drugi veliki narodi že davno rešili. Povod temu je, da se z njimi seznanjamo posredovanjem literarnih glasil avstrijskih Nemcev, katera glasila pa zastopajo največ preživele nemoderne smeri. Kako vse drugačna je kultura tistih mož, kateri se sproti seznanjajo z velikimi idejami, s katerimi se bavijo veliki narodi. Za vzgled naj navedemo umrlega Klaića, ki je vestno studiral vsako številko prvih laških in francoskih revij. Njega posnemati pa ni lahko. Take revije so drage, in koliko jih je, kise zamorejo naročiti na več takih publikacij? To je vzpodbudlo znanega francoskega publicista Fernanda Ortmana v Parizu, da je sprožil misel, naj se ustanovi mesečnik, v katerem bi najznamenitejši francoski, angleški in nemški pisatelji, vsak v svojem jeziku pisali o politiki, literaturi, znanosti in umetnosti ter priobčevali svoje beletristične spise. To prizadevanje se je posrečilo in pred nami leži prva, 320 strani obsezna številka novega lista „Cosmopolis“. To mesečnik bode izhajal v prej imenovanih treh jezikih. Glavni založnik mu je T. Fisher Unwin v Londonu, zastopnike svoje pa ima v Novem Yorku, Parizu, Amsterdamu, Berlinu, Petrogradu in na Dunaju (založnik A. Hartleben, I., Seilerstätte 19). V prvi številki tega velikega mesečnika, ki velja za četrto leta 4 glđ. 50 kr., so se združili najodličnejši sedaj živečih angleških, francoskih in nemških pisateljev. Prve številke vsebina je ta le: Robert Louis Stevenson: Weir of Hermiston; Sir Charles Dilke: The Origin of the War of 1870; Henry James: The Figure in the Carpet; Edmund Gosse: Mr. Hardy's New Novel; Andrew Lang: Chronicles: Literatur; A. B. Walkley: The Drama; Henry Norman: Foreign Affairs; Paul Bourget: A'Age de l'Amour; Anatole France: Le Chanteur de Kymé; Edouard Rod: Le Mouvement des Idées en France; Georges Brandes: Othello; Francisque Sarcey: Alexandre Dumas Fils; Emile Faguet: Chroniques: Littérature; Jules Lemaitre: Le Théâtre; F. de Pressensé: Affaires Etrangères; Ernst Wildenbruch: Das Orakel: Eine Erinnerung; Theodor Mommsen: Die Geschichte der Todesstrafe im römischen Staat; Theodor Barth: Kaiser Wilhelm II. und der Sozialismus; Friedrich Spielhagen: Házváz és; Erich Schmidt: Das Mädchen von Oberkirch, ein dramatischer Entwurf Goethes; Herman Hefner: Die Centenaraustellung der Lithographie in Paris; „Ignotus“: Chroniken: Politik; Anton Bettelheim: Literatur; Otto Neumann-Hofer: Theater. Kdor umeje vse tri jezike, temu priporočamo novi mesečnik prav topla že zategadel, ker bo z njim popolnil svoje jezikovno znanje, zajedno pa se seznanil s prvimi pisatelji treh velikih narodov in spoznal ideje, okoli katerih se suče življenje teh narodov.

Brzojavke.

Poreč 15. januarja. Hrvatski in slovenski poslanci nameravajo v današnji seji interpelovati zaradi atentata, kateremu so bili izpostavljeni v soboto.

Dunaj 15. januarja. Češki namestnik grof Thun je podal ostavko, datovana je z dne 7. januarja. Vlada je ostavko vzprejela, vendar ostane grof Thun provizorično na svojem mestu do konca deželnozborskega zasedanja.

Dunaj 15. januarja. Ministerski svet je Thunovo demisijo soglasno vzprejel. Listi pravijo, da je to važen uspeh mladočeške stranke in zajedno dokaz, kako trdna je pozicija grofa Badenija.

Dunaj 15. januarja. Ker so dr. Lueger in tovariši se zaradi razpusta dunajskega obč. sveta pritožili na upravno sodišče, je, kakor čujem iz verodostojnega vira, vlada sklenila, že razpisane obč. volitve preložiti na poznejši čas.

Praga 15. januarja. „Narodni Listy“ pravijo, da je odstop grofa Thuna češkemu narodu v zadoščenje in na veselje, da pa tega nikakor ne zmatrajo kot kako koncesijo. Češki poslanci ostanejo i nadalje v opoziciji čakaje, bodeta li Thunov naslednik in zlasti grof Badeni krenila na nova pota ali ostala pri dosedanjem sistemu.

Budimpešta 15. januarja. Odgovarjaje na grofa Apponyija govor glede pogojev za prijateljsko razmerje mej strankami za časa milenijske razstave je ministerski predsednik baron Banffy izjavil, da predloži načrt volilni reformi in načrte pogodbi z Avstrijo še pred poletjem.

Narodno-gospodarske stvari.

— Okrajna hranilnica in posojilnica v Idriji je izdala ravnokar svoje poročilo za upravno dobo od 4. novembra 1894 do 31. decembra 1895. V tej dobi je naložilo 1478 strank kron 456.630.14 405 strank pa vzdignilo, mej temi 97 strank celo vlogo z obrestmi vred kron 89.005.55, po prištevkju kapitalizovanih obresti s kron 7.991.80, znašale so koncem leta 1895. vloge kron 375.613.39. Povprečno pride na vsako stranko kron 248.70, torej lep dokaz, da se prebivalstvo poslužuje tega važnega in prekorišnega zavoda v pravem pomenu hranilnice, ker je v prvi vrsti v ta namen ustanovljena. Na zemljišča se je posodilo kron 260.202.15. Na dolžna pisma s poroki kron 57.207.24. Vrnila so se posojila: Na zemljišča vknjižena kron 649.04. Na dolžna pisma s poroki kron 12.919.20 čisto izposojenega kapitala je torej bilo koncem l. 1895. kron 303.841.15. V teku te dobe pristopilo je 255 društenikov ter so vplačali deležev v znesku kron 7.380.366 strank je v tej dobi v zahtevanemu znesku kron 528.993 posojila prosilo. 39 strankam se je prošnja popolnoma odbila v znesku kron 34.890, 191 strankam se je zahtevano posojilo znižalo v znesku kron 176.694 236 strankam se je posojilo v znesku kron 317.409.39 dovolilo ter izplačalo. Nadalje so zadržniki 564krat obresti plačevali v skupnem znesku kron 12.827.97, predplačali za leto 1896. kron 4.147.27, plačali za leto 1894/95. kron 8.680.70, ostale obresti za leto 1895. kron 31.10, zamudne obresti znašajo kron 4.34. Rezervni zaklad znaša za l. 1895. kron 510. Od čistega dobička za l. 1895. se po sklepu občnega zbora ustanovi „posebni rezervni zaklad za mogoče zgube v znesku 2706 kron 59 vin.

Poslano. *)

V deželnem zboru so imeli nekateri gospodje poslanci o priliki računskega sklepa deželne kmetijske šole na Grmu dne 4. t. m. tudi mojo osebo v delu.

Da ne bode svet napačno sodil o mojem poslovanju, moram resnici na ljubo odločno zavračati neosnovane napade na mojo osebo. Pri predbacivanih nesrečah, ki so se letos zgodile na Grmu, nisem imel jaz nobenega opravka, kakor mi mora to vodstvo vsaki čas spricati. K prvi kravi, katera je bila prodana zaradi jalovosti, me vodstvo sploh klicalo ni; k drugi kravi, ki je poginila vsled napenjanja, me je vodstvo — kakor sem pozneje izvedel — sicer klicalo, ker sem se nekaj dni poprej odpeljal na Dunaj.

Mene tedaj ne zadene pri teh nesrečah nobena krivda, in nujno bi bilo želiti, da se gg. poslanci drugo pot bolje informirajo o takih zadevah, da ne bodo žalili po krivem oseb, ki so čisto nedolžne, kakor se je v tem slučaju z menoj zgodilo.

Novo mesto, 10. januarja 1896.

Otmar Skale,

c. kr. okrajni živinozdravnik.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Gospodom juristom na Dolenjskem!

Prosim, da se spomnite dijaške kuhinje v Novem mestu. 50 fantov dosti potrebuje in letina je bila slaba, nabralo se je malo živil. Prosim, pošljite kaj ravnatelju te kuhinje g. dr. Marinku v Novem mestu.

V Novem mestu, dne 14. januarja 1896.

Dr. Slanc.

Štev. 39. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 699.

V četrtek, dne 16. januarja 1896.

Mam'zelle Nitouche.

Opereta v treh dejanjih. Spisala H. Meilhac in A. Millaud. Godbo zložil Hervé. Kapelnik gospod H. Benišek. Režiser gospod Rud. Ineman.

Blagajna se odpre ob 7. uri. — Začetek točno ob 8. uri. Konec po 10. uri zvečer.

Vstopnino glej na gledališkem listu.

Pri predstavi svira orkester slav. c. in kr. pešpolka št. 27. Prihodnja predstava bo v soboto, dne 18. januarja 1896.

Umrlj so v Ljubljani:

10. januarja: Hugo Mayer, umirovljeni železniški uradnik, 53 let, Kolodvorske ulice št. 34, paralisis progressiva dementiae.

11. januarja: France Lampič, mesar, 53 let, Poljanska cesta št. 45, Cirrhosis hepatis.

12. januarja: Marija Čad, pekova žena in posestnica, 46 let, Poljanska cesta št. 29, srčna hiba. — Liza Srakar, posestnica, 71 let, Rožne ulice št. 9, ostarelost. — Franc Kotnik, kočjažev sin, 3 leta, Rimska cesta št. 6, ošpice.

13. januarja: Janez Magister, delavec, 76 let, Florjanske ulice št. 19, ostarelost.

14. januarja: Makso Sivec, mizarjev sin, 15 mesecev, Poljanska cesta št. 27. — Janez Vrankar, delavec sin, 16 mesecev, Opekarska cesta št. 37, davica. — Jožef Ribič, gostilničar, 83 let, Stari trg št. 34, ostarelost.

V hiralnici:

10. januarja: Ivana Drobnič, bivša krčmarica, 50 let, sušica možgan.

Meteorološko poročilo.

Januarja	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
14.	9. zvečer	726.8	- 3.2	sl. zahod	sneženo	
15.	7. zjutraj	726.5	- 4.0	brezvetr.	oblačno	5.0
"	2. popol.	729.9	- 0.3	sl. vzhod	del. jasno	

Srednja večerajšnja temperatura -3.8°, za 1.2° pod normalom.

Dunajska borza

dne 15. januarja 1896.

Skupni državni dolg v notah	100	gld.	70	kr
Skupni državni dolg v srebru	100	"	55	"
Avstrijska zlata renta	122	"	30	"
Avstrijska krona renta 4%	100	"	35	"
Ogerska zlata renta 4%	121	"	85	"
Ogerska krona renta 4%	98	"	95	"
Avstro-ogerske bančne delnice	997	"	—	"
Kreditne delnice	358	"	50	"
London vista	121	"	70	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59	"	45	"
20 mark	11	"	87	"
20 frankov	9	"	64 1/2	"
Italijanski bankovci	44	"	15	"
C. kr. cekini	5	"	71	"

Gospodičina

slovenskega, nemškegater hrvatskega jezika zmožna, želi vstopiti v kako podajateljico kot začetnica. Gre tudi na deželo. Ponuče vzprejema iz prijaznosti upravništvo „Slovenskega Naada“.

(1769—1)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1885

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v obojestranskih delih.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čes. Selsthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Steyr, Ino, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Heb, Karlove vane, Francov vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 5. uri 10 min. sputraj osebni vlak v Kočevje, Novo mesto.
Ob 7. uri 10 min. sputraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čes. Selsthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 11. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj.
Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, čes. Selsthal v Solnograd, Land-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregena, Gurth, Genova Paris, Steyr, Lino, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Heb, Francov vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.
Kasni tega ob nedeljah in uranikih ob 5. uri 30 min. popoldne osebni vlak v Looce-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 55 min. sputraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskega Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Pilsna, Budejovic, Solnograda, Lino, Steyr, Gmunden, Ischl, Aussee, Ljubna, Celovec, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.
Ob 8. uri 19 min. sputraj mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta.
Ob 11. uri 30 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskega Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Pilsna, Budejovic, Solnograda, Lino, Steyr, Parisa, Genova, Gurth, Bregena, Inomost, Zella na Jeseru, Land-Gastein, Ljubna, Celovec, Pontabla, Trbiša.
Ob 2. uri 35 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta.
Ob 4. uri 45 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 9. uri 35 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta.
Ob 9. uri 4 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovec, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 25 min. sputraj v Kamnik.
" 8. " 05 " popoldne " "
" 8. " 50 " zvečer " "
Prihod v Ljubljano (drž. kol.)
Ob 6. uri 55 min. sputraj iz Kamnika.
" 11. " 15 " popoldne " "
" 6. " 30 " zvečer " "

(1705-11)

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Doktor pl. Trnkóczy-jev protinski cvet

je olajšujoče mazilo za roke in noge, za križ in za vsakeršne bolečine. Priporoča se za masazno zdravljenje.

Steklenica 50 kr., 12 steklenic 4 gld. 50 kr.

Dobiva se pri (1780-1)

Ubaldu pl. Trnkóczy-ju lekarnarju v Ljubljani.

Posilja se z obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradci.

Izjava.

Preklicujem javno ter obžalujem, kar sem govoril na javnem shodu, vršecem se dne 22. decembra m. l. v Hafnerjevi pivarni proti združnim načelnikom.

Ivan Beden,
čevljarski mojster.

(1778)

Kovaški učeneo

star 14—16 let, vzprejme se takej.

(1775)

Fran Vrhovec
kovač na Martinovi cesti v Ljubljani.

Dijak

(1779—1)

se vzprejme v hrano in stanovanje v Hilšerjevih ulicah št. 3, I. nadstropje, po hodniku na desno.

Založnik piva

jamščine zmožen in več nemškega in italijanskega jezika, se išče. — Ponudbe naj se pošiljajo pod šifro: „S. štev. 100“ upravništvu „Slovenskega Naroda“.

(1771—2)

Tovarniška zaloga
s patentovanimi predmeti išče

Agente

za vsako občino in okolico. Stalna mesečna plača zajamčena. Agentura se vzprejme lahko tudi kot postransko opravilo. Ponudbe pod šifro „Sicherer Verdienst“ Augustu Vlk v Pragi, 1050/II.

(1766—2)

Vzprejme se (1777—1)

Sodar

vajen delati sode, rabne za naše izdelke.

Fran Pevc in sodrug
tovarna barv v Dolu (Lustthal).

Na najnovejši in najboljši način

umetne (1504—17)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel

poleg čevljarskega mostu, v Köhlerjevi hiši, I. nadst.

Št. 426.

Razglas.

(1776—1)

Mestni magistrat ljubljanski naznanja:

1. Imeniki k letošnjemu novačenju poklicanih, v letih: 1875, 1874, in 1873. rojenih domačih mladeničev bodo razgrnjeni v magistratnem ekspeditu

od 12. do vštetelega 20. dne t. m.

v ta namen, da jih vsakdo lahko pregleda in

a) naznani, ako bi bil kdo izpuščen ali napačno upisan;

b) ugovarja zoper reklamacije novačenju podvrženih ali zoper njih prošnje za priznanje v §§. 31., 32., 33. in 34. voj. zak. navedenih ugodnostij in te ugovore tudi dokaže.

2. Žrebanje onih novačenju podvrženih mladeničev, ki so bili rojeni 1875. leta, vršilo se bode

dne 21. januarja letos

ob 11. uri dopoldne v magistratnem ekspeditu. Žrebanja udeležiti se je vsakteremu dovoljeno.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

4. dan januarja 1896.

!! Plinova žarna luč!!

Usojam se p. n. plinovim trošilcem naznanjati, da sem prevzel jedino prodajo

plinove žarne luči

spediterskega društva Löwinger in dr. v Trstu.

Nadalje sem prevzel v samoprodajo

svetilnice, ki same proizvajajo plin za žarno luč.

Z žarno lučjo, katero jaz prodajam, se znatno plina prihrani in doseže se skoro dvojna svetloba, kakor z Auerjevimi svetilnicami, in je znatno cenejša, kar daje upanje, da bodo sledila mnogobrojna naročila.

Z velespoštovanjem

Andrej Druškovič
Ljubljana, Glavni trg št. 10.

(1461—16)

Domača tvrdka!

Tesarski obrt

Domača tvrdka!

IVAN ZAKOTNIK

tesarski mojster in zapriseženi izvedenec c. kr. deželne sodnije

v Ljubljani, Nove ulice št. 5

(1474—19)

se priporoča v vsa tesarska stavbinska dela. — Cene so povsem trpežnemu delu primerno nizke.